

USNESENÍ SOUDU (druhého senátu)

15. února 2005*

Ve věci T-229/02,

Kurdistan Workers' Party (PKK),

Kurdistan National Congress (KNK), se sídlem v Bruselu (Belgie),

zastoupení M. Mullerem, E. Griesesem, advokáty, a J. Peirce, advokátkou,

žalobci,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Vitsentzosem a M. Bishopem, jako zmocněnci,

žalované;

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, původně zastoupeným J. Collinsem, poté R. Caudwell, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

a

Komisi Evropských společenství, zastoupenou C. Brownem a P. Kuijperem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejšími účastníky,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2002/334/ES ze dne 2. května 2002, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům [entitám] s cílem bojovat proti terorismu a kterým se ruší rozhodnutí 2001/927/ES (Úř. věst. L 116, s. 33), a rozhodnutí Rady 2002/460/ES ze dne 17. června 2002, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se ruší rozhodnutí 2002/334 (Úř. věst. L 160, s. 26),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: H. Jung,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Ze spisu vyplývá, že Kurdistan Worker's Party (Strana pracujících Kurdistanu) (PKK) se objevila v roce 1978 a zahájila ozbrojený boj proti turecké vládě s cílem dosáhnout uznání práva Kurdů na sebeurčení. PKK vyhlásila podle písemného svědectví O. Ocalana v červenci 1999 jednostranné příměří s výhradou práva na sebeobranu. Podle téhož svědectví kongres PKK v dubnu 2002 rozhodl s cílem reflektovat tuto novou orientaci, že „všechny činnosti vykonávané pod jménem ‚PKK‘ budou ukončeny ke 4. dubnu 2002 a všechny činnosti vedené jménem PKK budou považovány za neoprávněné“ (příloha 2 žaloby, bod 16). Pro účely demokratického dosažení politických cílů jménem kurdské menšiny bylo založeno nové seskupení Kongreya Azadî ş Demokrasiya Kurdistan (Kongres pro demokracii a svobodu Kurdistanu – KADEK). A. Ocalan byl jmenován předsedou KADEK.

- 2 Kurdistan National Congress (Národní kongres Kurdistánu) (KNK) je svazem sdružujícím přibližně třicet organizací. KNK má za cíl „posilovat jednotu a spolupráci Kurdů ve všech částech Kurdistánu a podporovat jejich boj se zřetelem k nejvyšším zájmům kurdského národa“ (čl. 7 odst. A zakládací charty KNK). Podle písemného svědectví S. Vanlyho, předsedy KNK, byl čestný vedoucí představitel PKK jedním z těch, kdo podporovali založení KNK. PKK byla členem KNK a jednotliví členové PKK částečně financovali KNK.
- 3 Majíc za to, že je nutné, aby Společenství přijalo opatření k provedení rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001), přijala Rada dne 27. prosince 2001 společný postoj 2001/930/SZBP o boji proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 90) a společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 93).
- 4 Podle článku 2 společného postoje 2001/931:

„Evropské společenství v mezích pravomocí, které mu byly svěřeny Smlouvou o založení Evropského společenství, nařídí zmrazení finančních prostředků a jiného finančního majetku nebo hospodářských zdrojů osob, skupin a subjektů [entit], uvedených v příloze“.

- 5 Rada přijala dne 27. prosince 2001 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům [entitám] s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207).

6 Podle článku 2 nařízení č. 2580/2001:

„1. Pokud není podle článků 5 a 6 povoleno jinak,

- a) všechny finanční prostředky a jiné finanční a hospodářské zdroje patřící některé fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu [entitě] uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo jimi vlastněné nebo držené [se zmrazují];

- b) žádné finanční prostředky ani jiné finanční a hospodářské zdroje nesmějí být ani přímo, ani nepřímo zpřístupněny žádné fyzické ani právnické osobě, skupině nebo subjektu [entitě] uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

2. Pokud není v článcích 5 a 6 povoleno jinak, zakazuje se poskytovat finanční služby fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu [entitě] uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

3. Rada jednomyslně vypracuje, přezkoumává a mění seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje toto nařízení, v souladu s čl. 1 odst. 4, 5 a 6 společného postoje 2001/931/SZBP; tento seznam obsahuje:

- i) fyzické osoby, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat, účastní se takových činů nebo napomáhají jejich spáchání;

- ii) právnické osoby, skupiny nebo subjekty [entity], které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat, účastní se takových činů nebo napomáhají jejich spáchání;

 - iii) právnické osoby, skupiny nebo subjekty [entity] vlastněné nebo kontrolované jednou fyzickou nebo právnickou osobou, skupinou nebo subjektem [entitou] nebo více fyzickými nebo právnickými osobami, skupinami nebo subjekty [entitami] uvedenými v bodech i) a ii) nebo

 - iv) fyzické nebo právnické osoby, skupiny nebo subjekty [entity] jednající jménem nebo na pokyn jedné fyzické nebo právnické osoby, skupiny nebo subjektu [entity] nebo několika fyzických nebo právnických osob, skupin nebo subjektů [entit] uvedených v bodech i) a ii).“
- 7 Rada přijala dne 2. května 2002 rozhodnutí 2002/334/ES, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se ruší rozhodnutí 2001/927/ES (Úř. věst. L 116, s. 33). Toto rozhodnutí zahrnuje PKK do seznamu stanoveného čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 (dále jen „sporný seznam“).
- 8 Návrhem zapsaným pod číslem T-206/02 podal KNK žalobu na neplatnost proti rozhodnutí 2002/334.
- 9 Rada přijala dne 17. června 2002 rozhodnutí 2002/460/ES, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se ruší rozhodnutí 2002/334 (Úř. věst. L 160, s. 26). Název PKK byl na sporném seznamu ponechán. Tento seznam byl poté pravidelně aktualizován rozhodnutími Rady.

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 10 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 31. července 2002 KNK, zastoupený S. Vanlyem, a PKK, zastoupená O. Ocalanem, podaly tuto žalobu na neplatnost proti rozhodnutím 2002/334 a 2002/460 (dále jen „sporná rozhodnutí“).

- 11 Usnesením ze dne 17. června 2003 bylo Spojenému království a Komisi povoleno vstoupit do řízení jako vedlejší účastníci na podporu Rady.

- 12 Samostatným podáním Rada vznesla v projednávané věci na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu námitku nepřipustnosti. Žalobci a Komise předložili svá vyjádření k těmto námitkám ve stanovených lhůtách. Spojené království se vzdalo předložení takového vyjádření.

- 13 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Soud:
 - prohlásil žalobu za nepřipustnou;

 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

- 14 Žalobci navrhují, aby Soud:

- si vyhradil rozhodnutí o námitkách v rozhodnutí, jímž končí řízení;
- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil sporná rozhodnutí a podpůrně prohlásil nařízení č. 2580/2001 za protiprávní;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

- 15 Rada úvodem zdůrazňuje, že žaloba je podaná jménem PKK a KNK. Nic neukazuje, že by O. Ocalan a S. Vanly jednali svým vlastním jménem.
- 16 Rada a Komise tvrdí, že žaloba je opožděná v rozsahu, v němž se týká rozhodnutí 2002/334.
- 17 Rada se domnívá, že PKK nemá procesní způsobilost, jelikož sám tento žalobce prohlašuje, že již neexistuje. Rada upřesňuje, že tímto vyjádřením nejsou dotčeny následky, které každý členský stát může vyvodit ze zřejmého rozpuštění PKK. Komise se domnívá, že neexistují dostatečné důkazy k učinění závěru, že O. Ocalan může právoplatně zastupovat PKK.

- 18 Pokud jde o KNK, Rada vznáší námitku překážky věci zahájené z důvodu totožnosti účastníků řízení, předmětu a žalobních důvodů uplatňovaných v žalobách ve věcech T-206/02 a T-229/02. Rozhodnutí 2002/460 pouze aktualizovalo sporný seznam. Komise tvrdí, že žalobci nepředložili žádný důkaz o existenci nového faktoru nebo nového přezkumu svého případu, které by bránily tomu, aby rozhodnutí 2002/460 bylo považováno za rozhodnutí, kterým se potvrzuje rozhodnutí předcházející. Rada se domnívá, že řádný postup sice spočíval v tom, aby žalobci rozšířili nebo přizpůsobili svůj původní návrh tak, aby zahrnoval nový akt (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 1982, *Alpha Steel v. Komise*, 14/81, *Recueil*, s. 749, bod 8), avšak toto přizpůsobení by bylo čistě formální, neboť by spočívalo v pouhém nahrazení zmínky předcházejícího rozhodnutí rozhodnutím následujícím. Rada uvádí, že nařízení č. 2580/2001 je napadeno pouze incidenčně a že tento procesní prostředek nemůže vést ke zrušení uvedeného nařízení.
- 19 Rada, podporovaná Komisí, tvrdí podpůrně, že KNK není bezprostředně a osobně dotčen. Rada připomíná, že KNK není uveden na sporném seznamu. Argument KNK, podle kterého zápis PKK poškozují jeho politickou účinnost a důvěryhodnost, je příliš nejasný a hypotetický. Zákaz zpřístupnění finančních prostředků entitám zapsaným na sporném seznamu má obecnou působnost. Skutečnost, že KNK by mohl sám z důvodu svého úzkého propojení s PKK porušit tento zákaz ho nemůže z právního hlediska dostatečně individualizovat. Konečně KNK se nemůže odvolávat na obranu kolektivních zájmů svých členů, neboť jeho cíl je příliš obecný.
- 20 Žalobci úvodem uvádějí čtyři poznámky. Zaprvé zdůrazňují značný právní dosah sporných rozhodnutí, která mají za následek zákaz politické strany a vážné omezení politické činnosti KNK. Zadruhé, jelikož není možno použít řízení o předběžné otázce, tato žaloba na neplatnost je jediným pro žalobce dostupným právním prostředkem. Zatřetí podmínky upravené Smlouvou ES ohledně aktivní legitimace musejí být vykládány ve světle základních práv a především zásady účinné soudní ochrany (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, *Recueil*, s. I-6677, body 38, 39 a 44). Začtvrté musí být zřejmé, že žalobci předložili tuto žalobu jako zástupci dvou politických stran.

Jelikož se nejedná pouze o dotyčná práva a zájmy žalobců, ale rovněž o práva a zájmy členů těchto stran, není vhodné uplatňovat nadměrně formální přístup.

- 21 Žalobci tvrdí, že jejich žaloba byla doručena dne 24. července 2002. Jakmile byli informováni o skutečnosti, že Soud neobdržel přes jejich přesvědčení v tomto ohledu originál návrhu, přijali okamžitě nezbytná opatření s cílem napravit tuto situaci. V každém případě lhůty byly dodrženy, pokud jde o rozhodnutí 2002/460. Toto rozhodnutí představuje samostatné rozhodnutí vyplývající z nového přezkoumání opodstatněnosti zapsání PKK na sporný seznam.
- 22 Pokud jde o procesní způsobilost PKK, žalobci se domnívají, že argument Rady ohledně existence PKK se týká merita debaty, pokud jde o její zápis ve sporném seznamu. Je pravděpodobné, že by Rada tvrdila během projednávání věci samé, že PKK ještě existuje, aby tak byl odůvodněn její zápis ve sporném seznamu, zatímco ve stadiu přípustnosti se Rada dovolává rozpuštění PKK.
- 23 Podle žalobců má PKK procesní způsobilost podat žalobu na neplatnost, jelikož zaprvé nebyly předloženy žádné námitky proti aktivní legitimaci O. Ocalana, který je fyzickou osobou, byť vystupující v postavení zástupce. Zadruhé okolnost, že v roce 2002 bylo rozhodnuto o ukončení všech činností vykonávaných jménem PKK a o založení nové organizace, nemá v právu Společenství žádný dopad na trvání procesní způsobilosti PKK. PKK je totiž ve stejné situaci jako obchodní společnost v likvidaci (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. října 2001, Komise v. Oder-Plan Architektur a jiní, C-77/99, Recueil, s. I-7355). Rada měla navíc zjevně za to, že PKK má dostatečnou způsobilost na to, aby byla zakázána. Ekvita a logika za těchto okolností vyžadují, aby PKK mohla napadnout sporná rozhodnutí.

- 24 Pokud se jedná o KNK, žalobci se domnívají, že KNK je bezprostředně a osobně dotčen spornými rozhodnutími. PKK byla hlavním členem KNK a oba dva sdílejí stejný účel a stejné politické cíle. Úplný zákaz PKK má „demoralizující účinky“ na schopnost KNK usilovat o dosažení tohoto účelu a cílů, přestože KNK je jedinou entitou, která by jich mohla dosáhnout. KNK se navíc nachází v nejisté situaci, co se týče postavení svých členů a svého vlastního postavení. Obava z toho, že jeho majetek bude zmrazen nebo z toho, že bude obviněn z napomáhání nebo poskytování finančních prostředků zakázané organizaci, vede ke značnému omezení jeho činností. Tyto obavy jsou zvláště závažné, co se týče KADEK, který je potenciálním členem KNK. KNK tedy jedná jak vlastním jménem, tak jménem svých členů a potenciálních členů, kteří jsou sami bezprostředně a osobně dotčeni spornými rozhodnutími.
- 25 Podle žalobců směřují pravidla týkající se aktivní legitimace před Soudem k zajištění toho, aby účastníci řízení, kteří nevykazují skutečný vztah k aktu orgánů nemohli tento akt napadnout. Ze sporu přitom výslovně vyplývá, že tak tomu v projednávané věci není. Sporná rozhodnutí mají navíc účinky na žalobce automaticky, bez zásahu členských států. KNK je jedinečným způsobem individualizován z důvodu svého historického spojení s PKK. Konečně, pokud by PKK nebyla považována za aktivně legitimovanou, KNK by jako jediný mohl napadnout sporná rozhodnutí.

Závěry Soudu

- 26 Požaduje-li to některý účastník řízení, Soud může na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu vydat rozhodnutí o nepřipustnosti bez projednání věci samé. V souladu s odstavcem 3 téhož článku následuje ústní část řízení, nerozhodne-li Soud jinak. Soud má v projednávaném případě na základě písemností obsažených ve spise věc za dostatečně objasněnou k tomu, aby nebylo namístě zahájit ústní část řízení. Soud je zejména schopen rozhodnout o této námitce nepřipustnosti, aniž by si vyhradil rozhodnout o ní v rozhodnutí, jímž končí řízení.

- 27 Nejdříve je třeba uvést, že PKK musí být považována za bezprostředně a osobně dotčenou spornými rozhodnutími, jelikož je v nich výslovně uvedena.
- 28 Následně je třeba upřesnit, že pravidla, kterými se řídí přípustnost žaloby na neplatnost, pokud jde o osobu uvedenou na sporném seznamu – tedy na seznamu osob, skupin a entit, na které se vztahují omezující opatření s cílem bojovat proti terorismu – musejí být nazírána podle okolností daného případu. Pokud se totiž jedná zvláště o tyto skupiny nebo subjekty [entity], může se stát, že nemají právní subjektivitu nebo že nejsou schopny dodržovat právní pravidla obvykle použitelná na právnické osoby. Nadměrný formalismus by tedy v některých případech vyústil v popření jakékoli možnosti aktivní legitimace k podání návrhu na neplatnost, a to byť by tyto skupiny a entity byly předmětem omezujících opatření Společenství.
- 29 Konečně je třeba konstatovat, že sporná rozhodnutí byla po dni podání této žaloby zrušena a nesčetněkrát nahrazena novými rozhodnutími. Podle ustálené judikatury zásada řádného výkonu spravedlnosti vyžaduje, aby žalobce, který se střetne s nahrazením napadeného aktu během probíhajícího řízení aktem se stejným předmětem, nemusel podávat novou žalobu, ale aby mohl rozšířit nebo upravit svůj původní návrh tak, aby se vztahoval na nový akt (rozsudek *Alpha Steel v. Komise*, bod 18 výše, bod 8, a rozsudek Soudního dvora ze dne 10. dubna 2003, *Hendrickx v. Cedefop*, C-217/01 P, Recueil, s. I-3701).
- 30 Podle ustálené judikatury se však přípustnost žaloby posuzuje k okamžiku jejího podání (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. listopadu 1984, *Bensider a další v. Komise*, 50/84, Recueil, s. 3991, bod 8, a usnesení předsedy Soudu ze dne 8. října 2001, *Stauner a další v. Parlament a Komise*, T-236/00 R II, Recueil, s. II-2943, bod 49). Proto i za okolností, kdy se návrhy žalobců přizpůsobí tomu, že během řízení byly přijaty nové akty, nemohou být podmínky přípustnosti žaloby, kromě

podmínky týkající se trvání právního zájmu na podání žaloby, takovým způsobem dotčeny. Pokud jde o přípustnost žalob, není tedy na místě nabídnout žalobcům možnost přizpůsobit jejich návrhy s přihlédnutím k přijetí nových rozhodnutí, kterými se ruší rozhodnutí předcházející.

- 31 Přípustnost této žaloby je třeba prozkoumat ve vztahu k jednotlivým žalobcům, kteří ji podali.

K PKK

- 32 V souladu se zásadami uvedenými v bodě 28 výše je O. Ocalan, fyzická osoba, oprávněn prokázat všemi důkazními prostředky, že jedná oprávněně jménem právnické osoby, PKK, o které tvrdí, že ji zastupuje. Tyto důkazy však musí přinejmenším prokázat, že PKK měla skutečně úmysl podat tuto žalobu a že nebyla vyhotovena třetí osobou, ačkoliv by se případně jednalo o jednoho z jejích členů.
- 33 Je třeba rovněž upřesnit, že Soudu nepřísluší v rámci tohoto přezkumu přípustnosti žaloby vyjádřit se k tomu, zda PKK skutečně existuje. Otázka kterou se jedná v rámci tohoto přezkumu se striktně omezuje na to, zda je O. Ocalan způsobilý podat žalobu jménem PKK.
- 34 Zprv je nutno poznamenat, že žaloba je formálně podaná O. Ocalanem jménem („on behalf“) PKK.

- 35 Zadruhé je nutno konstatovat, že žalobci důrazně tvrdí, že PKK byla rozpuštěna v dubnu 2002. A co víc, podle svědectví O. Ocalana, které je přílohou žaloby, kongres PKK při vyhlášení svého rozpuštění přijal současně prohlášení, podle kterého „všechny činnosti vedené jménem PKK budou [od tohoto okamžiku] považovány za neoprávněné“.
- 36 Zatřetí je třeba konstatovat, že nikde v písemnostech žalobců není O. Ocalan zmiňován jinak než jako zástupce PKK. Především není nikde tvrzeno, že by mohl mít jakýkoliv osobní zájem na zrušení sporných rozhodnutí.
- 37 Namísto toho, aby prokázali právní způsobilost O. Ocalana zastupovat PKK, žalobci naopak tvrdí, že PKK již neexistuje. Přitom nelze připustit, že by právnická osoba, která zanikla, za předpokladu, že tomu tak je, mohla platně určit zástupce.
- 38 Nemožnost připustit, že O. Ocalan platně zastupuje PKK, je ještě posilována jeho vlastním svědectvím, podle kterého je jakákoliv činnost jménem PKK počínaje dubnem 2002 protiprávní. Podle tohoto svědectví by bylo jednání, o kterém O. Ocalan tvrdí, že je koná jménem PKK, prohlášeno za protiprávní jeho vlastním mandantem.
- 39 Žalobci tedy staví Soud před paradoxní situaci, kdy fyzická osoba mající představovat zástupce právnické osoby je nejenom neschopna prokázat, že ji zastupuje právoplatně, ale navíc předkládá důvody, pro které ji zastupovat nemůže.

- 40 Pokud jde o argument žalobců založený na neexistenci jiných procesních prostředků, nemůže vést k připuštění žaloby každého, jehož vůlí je hájit zájmy třetí osoby.
- 41 Soud tedy musí konstatovat, že O. Ocalan podal z vlastního podnětu žalobu jménem PKK. Žaloba předložená O. Ocalanem jménem PKK je tedy nepřipustná.
- 42 Z toho vyplývá, že není nutno vyjádřit se k dalším důvodům nepřipustnosti, jako je opožděná povaha žaloby, co se týče rozhodnutí 2002/334.

Ke KNK

- 43 Předem je třeba konstatovat, že KNK již napadla rozhodnutí 2002/334 ve své žalobě zapsané pod číslem T-206/02. Vzhledem k totožnosti předmětu, důvodu a účastníků řízení, je tedy tato žaloba v rozsahu, v němž jí KNK míří proti rozhodnutí 2002/334, nepřipustná z důvodu námitky překážky věci zahájené.
- 44 Pokud jde o rozhodnutí 2002/460 (dále jen „sporné rozhodnutí“) je zřejmé, že toto rozhodnutí je novým rozhodnutím ve vztahu k rozhodnutí 2002/334, které se jím zrušuje. Zprvč čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 stanoví, že Rada vypracuje, přezkoumává a mění seznam osob, skupin a entit, na které se vztahuje uvedené nařízení. Z toho vyplývá, že Rada s každým novým aktem sporný seznam přezkoumává. Zadruhé takové přezkoumání nemůže být omezeno na zapsání nových osob nebo entit nebo na vyjmutí některých osob nebo entit, jelikož ve Společenství, které je právním společenstvím nelze připustit, aby akt zavádějící

trvající omezující opatření vůči osobám nebo entitám mohl být neomezeně uplatňován, aniž by je orgán, který je vydal, pravidelně po novém přezkoumání aktualizoval. Skutečnost, že KNK napadl rozhodnutí 2002/334, kterým byla PKK poprvé zapsána na sporný seznam nemůže tedy bránit KNK z důvodu námitky překážky věci zahájené, aby napadl rozhodnutí 2002/460, které ponechává PKK na uvedeném seznamu.

- 45 Pokud jde o žalobu podanou KNK proti rozhodnutí 2002/406, z ustálené judikatury vyplývá, že sdružení založené k prosazování kolektivních zájmů určité kategorie procesních subjektů nelze považovat ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES za osobně dotčené aktem, kterým jsou dotčeny obecné zájmy této kategorie, a v důsledku nemůže podat žalobu na neplatnost, jestliže tak nemohou osobně učinit jeho členové (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. prosince 1962, *Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes* a další v. Rada, 19/62 až 22/62, Recueil, s. 943, 960, a rozsudek Soudu ze dne 21. března 2001, *Hamburger Hafen- und Lagerhaus* a další v. Komise, T-69/96, Recueil, s. II-1037, bod 49).
- 46 V projednávané věci je nutno konstatovat, že podle čl. 7 odstavce A zakládající charty KNK je posláním KNK posilovat jednotu a spolupráci Kurdů ve všech částech Kurdistanu a podporovat jejich boj se zřetelem k vyšším zájmům kurdského národa. KNK musí být tedy považován za sdružení založené k prosazování kolektivních zájmů určité kategorie procesních subjektů.
- 47 Tento závěr je rovněž prokázán argumentem žalobců, podle kterého má zápis PKK do seznamu „demoralizující účinky“ na schopnost KNK usilovat o dosažení tohoto cíle. Na základě výše uvedené judikatury nemůže být KNK v tomto směru považován za osobně dotčeného.

- 48 Dále je třeba ověřit, zda se KNK může odvolávat na skutečnost, že by jeden nebo více jeho členů byli oprávněni podat žalobu na neplatnost proti spornému rozhodnutí.
- 49 Ohledně PKK je nutno uvést, že žalobci tím, že tvrdí, že PKK již neexistuje přinejmenším uznávají, že PKK již není členem KNK. V tomto ohledu není možno připustit, aby bývalá příslušnost osoby ke sdružení umožňovala sdružení odvolávat se na případné oprávnění k jednání této osoby. Připustit takovou úvahu by znamenalo poskytnout sdružení jakousi trvalou procesní způsobilost, a to i přes skutečnost, že toto sdružení již nemůže tvrdit, že zastupuje zájmy svého bývalého člena.
- 50 Pokud jde o KADEK, žalobci se v podstatě dovolávají skutečnosti, že KADEK, potenciální člen KNK, je dotčen rozhodnutím 2002/460 tak, že nemůže do KNK vstoupit. I za předpokladu, že by byl KADEK oprávněn napadnout rozhodnutí 2002/460 ke dni podání této žaloby, což se zdá možné, především pokud by mohl být považován za právního nebo faktického nástupce PKK, KNK se nemůže odvolávat na příslušnost KADEK ke své organizaci, jelikož není jeho členem.
- 51 Žalobci konečně tvrdí, že KNK, jakož i obecně jeho členové jsou osobně dotčeni z toho důvodu, že jejich činnosti jsou omezeny z důvodu obavy, že jejich majetek bude zmrazen v případě spolupráce s entitou uvedenou na sporném seznamu. V tomto ohledu je třeba připomenout, že zákaz zpřístupnit finanční prostředky PKK uložený sporným rozhodnutím má obecnou platnost tím, že je určen všem subjektům práva Evropského společenství. Sporné rozhodnutí se tak vztahuje na objektivně určené situace a má právní účinky ohledně kategorií osob nahlížených obecně a abstraktně (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 1982, *Alusuisse Italia v. Rada a Komise*, 307/81, Recueil, s. 3463, bod 9).

- 52 Je třeba připomenout, že fyzická nebo právnická osoba může tvrdit, že je osobně dotčena aktem s obecnou působností, pouze pokud je zasažena z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223, a rozsudek Soudu ze dne 27. dubna 1995, CCE de Vittel a další v. Komise, T-12/93, Recueil, s. II-1247, bod 36). KNK a jeho členové jsou přitom nuceni respektovat zákaz vydaný sporným rozhodnutím ohledně PKK stejně jako všechny jiné osoby ve Společenství. Skutečnost, že KNK a jeho členové pro své politické názory mohou více než ostatní pociťovat účinky tohoto zákazu není takové povahy, aby je individualizovala vzhledem ke všem ostatním osobám ve Společenství. Skutečnost, že akt s obecnou působností může mít konkrétní účinky lišící se podle jednotlivých právních subjektů, na které se vztahuje, není totiž takové povahy, aby je vymezovala vzhledem ke všem ostatním dotčeným osobám, pokud se uplatnění tohoto aktu uskutečňuje na základě objektivně určené situace (viz rozsudek Soudu ze dne 22. února 2000, ACAV a další v. Rada, T-138/98, Recueil, s. II-341, bod 66, a uvedená soudní rozhodnutí).
- 53 Naposled žalobci tvrdí, že žádný jiný procesní prostředek než tato žaloba neumožňuje zpochybnit legalitu sporného rozhodnutí, pokud jde o to, že se vztahuje na PKK.
- 54 Je nutno konstatovat, že toto tvrzení je nesprávné. Skutečnost, že KNK není sám aktivně legitimován podat žalobu na neplatnost proti spornému rozhodnutí vůbec neznamená, že žádná jiná osoba, již je toto rozhodnutí určeno nebo jež je jím bezprostředně a osobně dotčena, nemůže takovou žalobu podat.
- 55 V tomto ohledu je všeobecně známo, že Rada svým rozhodnutím 2004/306/ES ze dne 2. dubna 2004, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se ruší rozhodnutí 2003/902/ES (Úř. věst. L 99, s. 28; Zvl. vyd. 18/03, s. 98) zahrnuje KADEK a Kongra-Gel jako alias PKK do sporného seznamu. Žalobou podanou dne 25. června 2004, zapsanou pod číslem T-253/04 (Úř. věst. C 262, s. 28) se Kongra-Gel domáhá zrušení tohoto rozhodnutí.

- 56 Jelikož se KNK nemůže odvolávat na skutečnost, že jeden z jeho členů je oprávněn podat žalobu na neplatnost proti spornému rozhodnutí, je třeba učinit závěr, že KNK není tímto rozhodnutím osobně dotčen.
- 57 V důsledku toho je žaloba v rozsahu, v němž je podána KNK proti rozhodnutí 2002/460, nepřijatelná.
- 58 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba musí být jako celek odmítnuta pro nepřijatelnost.

K nákladům řízení

- 59 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastník řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník řízení, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobci byli ve sporu neúspěšní, je namístě jim uložit náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy Rady.
- 60 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce téhož jednacího řádu ponese členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady. Spojené království a Komise tedy ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá.**
- 2) **Žalobci ponесou vlastní náklady řízení a náklady řízení Rady.**
- 3) **Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Komise ponесou vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 15. února 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

J. Pirrung